

Áll az Orion-börgyár sztrájkja

A Munkaadók Szövetsége nem lát bérmozgalmat — Mit mondanak a munkások és a gyár vezetősége

(A Délmagyarország munkatársától) Az Orion-börgyárban szombaton részleges sztrájk kezdődött. A sztrájk az ugynevezett meszes osztályon kezdődött, ahol a gyár igazgatósága a múlt hét szerdáján az eddigi órabéres rendszer helyett az akkord munkát léptette életbe. A vállalat igazgatósága szerint a munkások az akkordrendszerrel ugyanannyit keresnek, mintha órabér szerint kapnák fizetésüket. A munkások azonban más állásponton voltak. Szerintük az akkordmunkával kevesebbet keresnek. Ezért tiltakoztak az akkordrendszer bevezetése ellen.

A munkások közül tizenegyen szerdán délelőtt azután bejelentették, hogy az akkordrendszer mellett nem hajlandók tovább dolgozni. A vállalat igazgatósága a munkások bejelentését tudomásul vette. Szombaton reggel történt azután, hogy a gyár 58 munkása bejelentette, hogy a felmondásban lévő és nem dolgozó tizenegy munkással szolidaritást vállal.

Gábor György, a vállalat igazgatója a sztrájkot szombaton délben jelentette a Munkaadók Szövetségének, amely ma délelőtt tárgyalta a sztrájk ügyét.

A Munkaadók Szövetsége

kimondotta, hogy az Orion-börgyár munkásainak sztrájkja mögött nem lát bérmozgalmat. Tudomásul veszi a szövetség, hogy a gyár a sztrájkoló munkásait kizárja, ha azok hétfő reggelig nem állnak munkába.

A sztrájk jelenlegi helyzetéről

Gábor György, az Orion-börgyár igazgatója

a következőket mondotta:

— Ki kell jelentenem, hogy az akkordrendszerre való áttérés fizetésredukciót nem jelent, amit a munkásoknak Lajer Dezső szakszervezeti titkár jelenlétében be is bizonyítottam. Sajnálom, hogy a nálunk már 20—25 éve alkalmazott régi munkásaink beugrottak a kívülről jövő átlátszó igazgatásoknak.

— A sztrájkoló munkások helyett új munkásokat veszünk fel. Hétfőn reggel már hatvan új munkás jelentkezett a gyárban, akik közül tizenkettőt már akceptáltunk. A sztrájkolók közül néhány régebbi munkásunk már felvette a munkát és a sztrájkolók közül többen jelentették, hogy kedden munkába állanak. Ha a sztrájkolók kedden reggel nem állanak munkába, úgy a gyár véglegesen kizárja a sztrájkolókat és helyettük új munkásokat vesz fel. Minden remény meg van azonban arra, hogy a munkások nagyrésze kedden reggel felveszi a munkát és így az üzem minden zavar nélkül tovább dolgozhat.

Lajer Dezső szakszervezeti titkár

a következőket mondotta:

— Az Orion-börgyár sztrájkjában a hétfői nap nem hozott változást. Közeledés egyik fél részéről sem történt. A sztrájk tulajdonképeni oka az, hogy a gyár igazgatója, nem direkt, hanem burkolt formában béresökéntést akart keresztülvinni. Tervét azonban idejében észrevették a munkások és leálltak. A munkások között a hangulat bizakodó. A börtöri munkások szövetsége a sztrájkolókat a legmesszebbmenő pártfogásban részesíti és így igazságos ügyük mellett a legvégsőig is kitartanak.

Augusztusban is a helypiacon szerezzük be szükségleteinket

„A kereskedőnek nem nyugdijképesnek, hanem életképesnek kell lennie”

A Szegedi Kereskedők Szövetsége szerint a kiskereskedők mai helyzete nem teszi lehetővé a kötelező biztosítást

(A Délmagyarország munkatársától) A Szegedi Kereskedők Szövetségének nagytanácsa hétfőn délután népes értekezletet tartott a kiskereskedők kötelező nyugdijbiztosítása ügyében. Az értekezletet Vértess Miksa nyitotta meg és bejelentette, hogy — mint jelentette a Délmagyarország — a népjóléti miniszter a kiskereskedők szociális biztosítását vette tervbe és ezért leiratott intézett a Szegedi Kereskedők Szövetségéhez és ebben a szegedi érdekeltek véleményét kéri ki.

A miniszter elsősorban az iránt érdeklődik, hogy kívánják-e maguk a kereskedők, hogy az állam az agkori biztosítást rájuk is kiterjessze. A másik kérdés pedig az, hogy a kiskereskedők hajlandók-e havi 30 pengő biztosítási díjat fizetni, hogy 65 év betöltése, vagy megrokkolás esetén megfelelő nyugdíjat kapjanak.

A kiskereskedők szociális biztosítására vonatkozó törvényjavaslatot dr. Landesberg Jenő titkár ismértette, majd elsőnek Deák Sándor szólt hozzá a javaslatához, akinek véleménye szerint a kérdés úgy volna megoldható, ha a kiskereskedőnek a havi 30 pengős biztosítási hozzájárulást nem 10 éven, hanem csak hat éven keresztül kellene fizetnie.

Boda Bertalan szerint ma nincsen olyan kiskereskedő, aki elbirja a mai adózási terheket. A kiskereskedő ma olyan kétségbeesett helyzetbe került, hogy aggkorára már csak úgy juthat belevő falathoz, ha gyermekei gondoskodnak róla.

Kiss Géza Vértess Miksa elnök kérésére ki-

fejtette, hogy a husiparosok is elégedetlenek a számukra tervezett biztosítással. Az agkori biztosítást az iparosok eredetileg maguk akarták megcsinálni. Az iparosok azonban első sorban munkásaikon akartak segíteni. Kijelent, hogy a husiparosok maguk sem merik a miniszteri javaslatot elfogadni, mert félnek attól, hogy a díjösszegeket nem tudják megfizetni.

Vértess Miksa ezután elmondotta, hogy a husiparosok érdekei azonosak a kereskedői érdekekkel. A tény azonban az, hogy az alkalmazottak a javaslat értelmében kedvezőbb helyzetben kerültek, mint munkaadók. Az alkalmazottaknak a havi díjösszegnek csak felét kell megfizetni, míg a másik felét a munkaadó fizetné, akire így dupla összeg esne.

Boda Bertalan: A semmi az rettenetes, de ez a sok elviselhetetlen. Nézetem szerint a kiskereskedők agkori biztosítását nem lehet kötelezővé tenni.

Fenyő Mátyás szerint a javaslat nem egyéb, mint jelszó, előnyök nélkül. A kiskereskedő úgy ahogy meg tud élni, de 30 pengő havonta külön fizetni már nem tud. A kereskedőtársadalomnak inkább jóléti intézményekre volna szüksége. A javaslat szerint befizetett összegek 70 százaléka adminisztrációs költségekre menne és így ha a kereskedő külön biztosítaná magát, sokkal jobban járna.

Hoffer Jenő szerint a javaslat csak akkor segítene a kereskedőkön, ha az összes kereskedők kötelezően biztosítanák magukat. A kérdés azonban az, hogy az összes kereskedők

kívánják-e magukat biztosítani? A felelet erre a kérdésre az, hogy nem. Amit a miniszter el szeretne érni, az helyes, de akkor a kereskedőknek biztosítsák előbb a nyugodt megélhetést.

A hozzászólások után Vértess Miksa elnök a következőkben foglalta össze a nagytanács álláspontját:

— A nagytanács örömmel veszi tudomásul a népjóléti miniszter gondoskodását, azonban a kereskedőknek mai helyzete nem teszi lehetővé, hogy kötelezőleg biztosítsák magukat. Ha a miniszter mégis akar valamit csinálni, a javaslat kidolgozásánál kérdezze meg az erősebb kereskedői elemeket is, akiket szintén be kell vonni a mozgalmába. Sokkal helyesebb eszme lenne, ha a nagykereskedők bevonásával megvalósítanák a kereskedők menházát, mert a miniszter jelenlegi javaslata befektetést kér a kereskedőtől, de semmi előnyt sem nyújt. A nagytanács az értekezleten elhangzottak alapján attól fél, hogy a kereskedő függő helyzetbe kerülne az állammal szemben. Szolgai rendszer fejlődne ki és rabzsolgaságból a szabad kereskedő nem kér.

— A magyar kereskedőknek nem nyugdijképeseknek, hanem életképeseknek kell lenniük — fejezte be beszédét Vértess Miksa, amint az értekezlet félhat órákor véget ért.

Biedl Jenő temetése

Vasárnap délután öt órákor temették dr. Biedl Jenőt a zsidó temető cinterméből. A gyászszertartáson hatalmas tömeg ember jelent meg. Ott voltak Kouff Róbert tábornokkal az élükön a volt 46-os bajtársak, az ügyvédi kamara képviselője dr. Pap Róbert alelnökkel és dr. Hajnal István titkárral, a szegedi zsidó hitközség elöljárósága Schwartz Béla helyettes-elnök vezetésével, a Szent Egyet vezetésével Bokor Adolf elnökkel az élén, a Filharmonikus Egyesület vezetésével Fichtner Sándor főzeneigazgatóval, a Zsidó Nőgyelet, a Leánygyelet és az Árvaegylet, a Vívőegyesület és a Szegedi Regatta Egylet küldöttségei, azonkívül nagyszámúban az elhunyt barátai, bajtársai és osztálytársai, továbbá a Biedl-család széleskörű tisztelői.

Dr. Biedl Jenő Budapestről hazahozott holttestét a cinteremben ravatalozták fel, itt folyt le a gyászszertartás. Lamberg Mór főkéntor gyászéneke után dr. Löw Immanuel főrabbi mindvégig mélyen megrendülve búcsúztatta az elhunytat. Ecsetelte különösen katonai karrierjét és azt, hogy derekasan kivette részét nemcsak a nyílt küzdelemből, hanem a háboru hiénáinak felkutatásából is. De a háboru befejezése után — hangoztatta dr. Löw búcsúztatójában — csak egyetlen egyszer fogott fegyvert, akkor, amikor a nemzeti megújulás, a nemzeti hadsereg ügye kívánta. Az elhunytnak a társadalmi életben szerzett érdemeit méltatta ezután a főrabbi, majd ecsetelte édesanyja iránti szeretetét és méltatta nemeseen érző gondolkodását és szívét. Beszédét a főrabbi ezzel fejezte be:

— Nehéz a feledés. Sokszor fogsz még visszatérni, Biedl Jenő, álmában és gondolatainkban.

A gyászbeszéd után dr. Löw lelépett az emelvényről és közvetlenül a koporsó mellé állva bensőséges módon elbúcsúztatta az elhunytat édesanyjától, testvéreitől, rokonságától, baráti körétől és mindazoktól, akikhez valami kapcsolata volt az életben, majd az énekkar segédletével Lamberg Mór főkéntor mondott könyörgést, ami után a koporsót vállukra vették Biedl Jenő barátai és megindult a menet ki a sírkertbe, a harminckilenc éves Biedl részére megásott sírhoz. Itt dr. Pap Róbert beszélt először, az ügyvédi kamara nevében búcsúztatta az elhunytat. Nem kívül viselte Biedl Jenő a szövettalárt, mondta dr. Pap, hanem az ügyvédek lelki talárlát viselte bent a szívében. Nem szószaporítással vagy könyökel, nem a gerinc hajlékonyságával, vagy az ellenfél megfélemlítésével, hanem alapos tudással, ritka jogi felkészültséggel, a törvények ismeretével, a meggyőződés és a meggyőzés erejével töltötte be szép hivatását. Az ügyvédi kamarának dísz és büszkesége volt.

Dr. Szekerke Lajos a 46-os bajtársak nevében beszélt arról a nagy veszteségről, amely Biedl Jenő elhunytával előállott. Nemcsak a lelkekben van a háboru utóhangja, mondotta, hanem még egyre követeli az emberáldozatokat is. Biedl Jenő

Sonja szerelme ~ Gloria Swannonnal ~ John Barrymore fészereplésével **Casanova Londonban**

és az **Egő határok, Olga Csehovával**, kedden, szerdán a **Belvárosiban** és **Ne fázz Rudi, Bert Liffellel** kedden a **Korzó Moziban**

Előadások kezdete: Hétfőnként 6, 9 órákor, vasár- és ünnepnap a **Belvárosiban** 3, 5, 7, 9 órákor, a **Korzóban** 3, 7, 9 órákor.